

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. (Autorisation som social- og sundhedsassistent).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).
(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 16:41

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet.

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Det danske sundhedsvæsen står over for mange og store udfordringer her i de kommende år, og man kan sige, at den fælles overskrift for dem alle tager udspring i at tænke i nytænkning og udvikling af kvaliteten i den offentlige sektor. Netop i en tid, som vi befinder os i nu med en historisk mangel på arbejdskraft, stiller det jo særlig store krav til den offentlige sektor om, at vi dagligt på såvel sygehuse som plejehjem sikrer, at både personale og økonomiske midler anvendes bedst muligt og ikke mindst der, hvor de gør størst nytte. Fleksibel opgavevaretagelse, glidende faggrænser og arbejdstilrettelæggelse på sundheds- og ældreområdet er nogle af de vigtige spor, som skal forfølges fremadrettet, når udfordringer skal vendes til muligheder.

For Venstre er det vigtigt, at en fleksibel opgavevaretagelse såvel som en mere hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse altid går hånd i hånd med patientsikkerheden og udviklingen af kvaliteten i sundhedsvæsenets ydelser, ikke mindst når det samtidig også vedrører en betydelig og vigtig personalegruppe i sundhedsvæsenet.

I Venstre ser vi derfor også det foreliggende lovforslag om en autorisation af social- og sund-

hedsassistenter som et vigtigt element i bestræbelserne på, at anvendelsen af medarbejdernes ressourcer og faglige viden sker på bedst mulig vis.

Konkret omhandler lovforslaget jo, at vi laver en titelbeskyttelse, sådan at det forbydes andre end autoriserede SOSU-assistenter at anvende selve betegnelsen social- og sundhedsassistent. Titelbeskyttelser er jo ikke som sådan noget nyt fænomen i den forstand, at vi har tilsvarende ordning inden for en lang række andre områder, f.eks. vedrørende bioanalytikere, sygeplejersker, fysioterapeuter, radiografer og andre. Men når vi som i dag ikke har en sådan ordning for social- og sundhedsassistenter, betyder det jo i praksis også det, at titlen som SOSU-assistent principielt ikke er beskyttet, hvorfor såvel patienter som pårørende ikke har sikkerhed for, hvilket personale der kan forventes at besidde de kvalifikationer, som man opnår og besidder gennem uddannelsen som SOSU-assistent.

Det er dog vigtigt for Venstre også at understrege her i dag, at den her ordning i form af en titelbeskyttelse ingen indflydelse har på selve opgavefordelingen i sundhedsvæsenet. Den daglige tilrettelæggelse af hele behandlingen og plejen vil derfor fortsat skulle ske efter anvisninger fra de behandlingsansvarlige læger og de respektive driftmyndigheder, hvorfor det således også fortsat er vores opfattelse i Venstre, at SOSU-assistenternes grundlæggende uddannelse ikke sigter mod en selvstændig varetagelse af opgaver, der kan give anledning til særlig fare for patienterne.

Men netop med afsæt i ønsket om at lade en fleksibel opgavevaretagelse gå hånd i hånd med patientsikkerheden og udviklingen af de ydelser, vi har i sundhedsvæsenet, synes vi, at det er positivt, at vi med det her lovforslag nu giver mulighed for, at patienter såvel som pårørende får den patientmæssige sikkerhed for, at personen, som har titlen som SOSU-assistent, rent faktisk også har dokumenterede kvalifikationer for kvaliteten af de sundhedsfaglige ydelser.

Jeg kan derfor med disse bemærkninger anbefale forslaget på vegne af Venstre. Vi ser frem til den videre udvalgsbehandling i Sundhedsudvalget, som jo forhåbentlig kan resultere i, at et enigt eller et bredt udsnit af Folketinget kan samles om lovforslaget.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Møller som ordfører.

(Ordfører)

Lone Møller (S):

Det er en god dag i dag for de danske social- og sundhedsassistenter. Social- og sundhedsassistenterne har spillet og vil fremover spille en meget vigtig rolle i vores social- og sundhedsvæsen. Derfor er der al mulig grund til at anerkende og respektere den kvalificerede og engagerede indsats, som gruppen af social- og sundhedsassistenter yder i dag på landets sygehuse og i ældreomsorgen.

Social- og sundhedsassistenterne er ganske enkelt en helt uundværlig personalegruppe, hvis vi i fremtiden skal bevare en velfungerende gruppe i det danske offentlige sundhedsvæsen. Derfor har Socialdemokratiet også flere gange forsøgt at få regeringen til at medvirke til en autorisationsordning for denne gruppe – desværre uden held indtil nu, men bedre sent end aldrig.

Mange steder er social- og sundhedsassistenten den første kontakt, man får med sygehusvæsenet. Der er eksempler på, at det er de eneste ansvarshavende, når der er tale om aften-, natte- og weekendvagter, ligesom de får større og større ansvar i hverdagen. Hvis vi skal løse opgaven med at skaffe personale i fremtiden, skal alle kvalifikationer bruges, og der skal skabes respekt om deres arbejde.

Med en autorisationsordning sender vi et klart signal til patienter og andre om, at social- og sundhedsassistenterne uddannelsesmæssigt opfylder betingelserne for og har kvalifikationerne til at opnå en autorisation. Jeg er ikke i tvivl om, at det vil få betydning både for patient-sikkerheden og kvaliteten af det arbejde, som SOSU-assistenterne udfører inden for sundhedssektoren.

Med lovforslaget lægges der op til en autorisationsordning, der svarer til, som også Venstres ordfører sagde, det, der gælder for andre grupper, sygeplejersker, ergoterapeuter, fysioterapeuter – sådan nogenlunde ligelige og repræsentative uddannelser – og herved gives patienter og pårørende lettere mulighed for at få klarhed over, hvilket personale der kan forventes at have de kvalifikationer, som opnås gennem en social- og sundhedsassistentuddannelse. Jeg tror, det er et vigtigt signal til patienterne, så de ved, at de medarbejdere, der er tæt på dem i deres hverdag, tæt på deres behandling, alle har en autorisation. Kravene til faglig viden er eksploderet i sundhedssektoren, og arbejdet med at

Kl. 16:45

forhindre fejl og utilsigtede hændelser betyder et endnu større fokus på den enkelte faglighed.

Dette lovforslag giver anledning til at overveje, om der er andre faggrupper, hvor det vil være fornuftigt at se på en autorisation. Det forekommer lidt mærkeligt, at f.eks. farmakonomer og farmaceuter – to faggrupper, som spiller større og større rolle i medicineringen af patienterne og også udøver klinisk farmaci – ikke har en autorisation. Autorisationer giver patienter sikkerhed for, at de har fået en direkte eller indirekte behandling fra kompetent personale i alle led i behandlingsskæden. Med det her forslag er vi nået et skridt videre.

Socialdemokratiet kan varmt støtte forslaget.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Liselott Blixt som ordfører.

Kl. 16:49

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

I 1991 startede man en sundhedsuddannelse, der skulle erstatte uddannelserne til hjemmehjælper, sygehjælper, plejer, beskæftigelsesvejleder og plejehjemsassistent og give de pågældende en mere ensartet og bred uddannelse samt løfte faget til at være et mere attraktivt job. I dag fungerer uddannelsen. Den er med til at give social- og sundhedsassistenter en bred viden om sociale forhold, ledelse, forebyggelse, sundhed, psykiatri og sygepleje.

Assistentuddannelsen blev vel modtaget trods skepsis og har siden starten øget social- og sundhedsassistenternes virkeområde og givet dem et større og større ansvar. Vi har i dag afdelinger på plejehjem og sygehuse, hvor det er social- og sundhedsassistenten, der har det fulde ansvar, og derfor er lovforslaget her berettiget for denne gruppe.

Det fremsatte forslag lægger op til at give social- og sundhedsassistenterne autorisation, således at de kan være mere fleksible i udførelsen af deres arbejde i en sektor, der faktisk har et rigtig stort behov for mere sundhedspersonale – et personale, der skal vise omhu og være samvittighedsfuldt over for de patienter og borgere, som har behov for det og har tiltro til, at de får en god behandling og en god pleje. Herved kan opnås en bedre og mere fleksibel opgavefordeling, hvilket vil medvirke til at højne den sundhedsfaglige kvalitet og bidrage til at øge effektiviteten i det danske sundhedsvæsen.

Som en udløber af trepartsaftalen mellem regeringen, KL, Danske Regioner, LO og AC foreslås det, at sundhedspersoner, der har dokumentation for at have bestået social- og sundhedsassistentuddannelsen, samtidig har ret til autorisation som social- og sundhedsassistent, men at man ikke kan anvende titlen, såfremt man er blevet frataget den. Det ser Dansk Folkeparti som en udmærket kvalitetsforbedring af denne gruppe medarbejdere, som svarer til, hvad andre grupper, der har ansvar for syge og svage borgere, har. Samtidig lægger lovforslaget op til, at personer i denne gruppe stadig har adgang som medhjælp for det sundhedsfaglige personale, selv om de ikke har autorisation, ligesom autorisationsordningen åbner mulighed for, at der bliver en overgangsordning for de social- og sundhedsassistenter, der er uddannet efter de tidligere uddannelsesordninger.

Dansk Folkeparti er tilfreds med opgraderingen af denne faggruppe, ud fra at vi hele tiden ser et perspektiv i at få forbedret den offentlige sundhedssektor. Dansk Folkeparti støtter forslaget.

KL 16:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Karl H. Bornhøft som ordfører.

KL 16:52

(Ordfører)

Karl H. Bornhøft (SF):

Nu står vi så her, hvor min gode kollega, fru Anne Baastrup, for godt et år siden forudså, at vi rent faktisk ville være – godt nok med en anden sundhedsminister, men stadig væk med et oppositionsforslag, som ministeren gerne tager æren for. Det kan vi rent faktisk godt forstå, for det er godt forslag, som SF sammen med Socialdemokratiet og Enhedslisten fremsatte i februar sidste år, og der er ikke noget, der i denne sammenhæng kan gøre os sure. Vi synes faktisk, det appellerer til, at ministeren gør det igen og igen og igen.

At gennemføre en autorisationsordning er af flere grunde en god idé. For det første er det godt for de berørte social- og sundhedsassistenter, at deres uddannelse anerkendes med en titelbeskyttelse; sådan er det for andre uddannede, som er ansat i sundhedssystemet, og sådan bør det naturligvis også være for social- og sundhedsassistenter. At der eksisterer en sådan eneret kan desuden i sig selv betyde, at flere vil tage uddannelsen, fordi indsatsen belønnes med en beskyttet titel med et kvalitetsstempel. Med

et presset sundhedsvæsen og et sundhedspersonale, som jo ikke længere går i træsko, men nærmest i løbesko, kan en autorisation være med til at give en gruppe stolthed i dens arbejde og den anerkendelse af det, de laver i den offentlige sektor, som de i høj grad har fortjent.

For det andet er det en god idé, fordi det gør det klart for patienter og pårørende, hvilken uddannelse den person, der tilses og plejer dem, rent faktisk har, samt hvilke kompetencer den uddannelse har givet. En autorisation gør det simpelt hen mere gennemskueligt, hvem der har hvilken uddannelse, altså hvem der har hvad at byde på på den enkelte afdeling. Det er vigtigt at slå fast, at den foreslåede autorisation rent faktisk ikke ændrer arbejdsfordelingen eller retten til at tilrettelægge arbejdet mellem de forskellige faggrupper på en afdeling, og det er heldigvis også glimrende understreget i bemærkningerne.

Derimod er det vigtigt at fastholde den nuværende ordning, hvor der eksisterer en glidende opgavefordeling mellem de forskellige faggrupper, for det betyder rent faktisk en god udnyttelse af vores personale og af de kompetencer, det har. I en tid, hvor vi jo har stort behov for mere personale i det offentlige sygehusvæsen, er det altså utrolig vigtigt, at man tør fastholde den fleksibilitet, så derfor støtter vi forslaget. Vi støtter det oven i købet med begejstring.

KL 16:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak til ordføreren. Så er det fru Vivi Kier som ordfører.

KL 16:55

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Jeg vil da også gerne starte med at afsløre, at vi også støtter forslaget, og vi gør det da gerne med begejstring.

Det her forslag, som det er sagt nu adskillige gange, skal jo ses som en titelbeskyttelse, en beskyttelse, der samtidig kan medvirke til, at vi får skabt klarhed både for pårørende og patienter om, hvilke personalegrupper der tager vare på opgaverne i sundhedsvæsenet.

I forbindelse med trepartsforhandlingerne blev autorisation af social- og sundhedsassistenterne omtalt, ligesom der tidligere i det her Folketing har været fremsat forslag om det samme.

Autorisationen er som sagt en titelbeskyttelse. Den ændrer ikke på hverken opgavevaretagelsen eller arbejdstilrettelæggelsen på sundhedsområdet. Opgavefordelingen mellem sygeplejersker og social- og sundhedsassistenter er

derfor uændret. Men fra konservativ side kan vi også tilslutte os, at social- og sundhedsassistenterne fremtidigt får en titelbeskyttelse i form af en autorisation, og vi ser frem til, at forslaget bliver positivt modtaget og får en bred opbakning blandt alle partierne.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 16:57

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, men vi synes også, at det er en lille smule træls, at der er så stor diskussion om, hvorvidt det er en del af trepartsaftalen eller ej. Det fører jo måske til en konflikt, som ikke er nødvendig. Vi har også været med bag beretningsbidraget i sin tid, så det er ikke at løbe fra det, men mere, at det som sagt sådan set er lidt træls, at vi skal have den diskussion på nuværende tidspunkt.

Vi vil selvfølgelig så også godt under udvalgsarbejdet have ministerens svar på de forskellige protester, der er kommet ind, og måske en lille smule mere gennemgribende end de kommentarer, vi har fået i høringssvaret. Men med dette forbehold går vi også ind for lovforslaget.

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Som det er fremgået også af tidligere indlæg, er det jo cirka et års tid siden, at vi behandlede et nogenlunde tilsvarende beslutningsforslag, som var fremsat af Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten. Og det, at der så kommer et forslag i dag fra regeringens side, kan jo kun give anledning til glæde og tilfredshed. Det er måske ikke engang rigtig overraskende, for som jeg husker debatten, vi havde her for et års tid siden, fremgik det af den, at det vistnok kun var timingen, der var forkert ved det beslutningsforslag, der var fremsat fra dele af oppositionens side. Det hang vel bare sammen med, at vi kom før regeringen, og det skal man jo ikke. Så derfor måtte der gå et år, inden det kunne falde på plads.

Det er der måske ikke sket de store ulykker ved. I hvert fald kan vi nu konstatere, at der er sket to, synes jeg, gode ting. Den ene er, at vi ved

at få det her forslag vedtaget giver en anerkendelse af kvaliteten og indholdet af den uddannelse, som SOSU-assisterne får. Det er det ene. Man anerkender altså, at det er på et ordentligt niveau osv. Og den anden ting er, at man på den anden side dermed giver en vis form for sikkerhed til patienterne i forhold til kvaliteten af den ydelse, der bliver leveret. Derudover må man vel sige, at forslaget jo ikke sådan lægger op til, at det behøver at have de store konsekvenser for den behandling, der sker på sundhedsområdet, men jeg er sådan set også enig i, at den diskussion, som foregår, og som omhandler, hvem der nu udfører hvilke opgaver mest hensigtsmæssigt i sygehusvæsenet, nok er bedst tjent med at blive klaret i en dialog mellem alle de involverede parter, snarere end ved at man vedtager en lov her i Folketinget. Så heller ikke på det område vil jeg benytte en anledning til at rejse nogen kritik af regeringen. Jeg håber, at der bliver en anledning til at sige noget mindre fordelagtigt om ministeren under et senere punkt, men det her punkt synes jeg er meget fornuftigt.

Bare en bemærkning afslutningsvis, som man næsten må komme med, når nu behandling af forslaget sker lige præcis i dag, og dagen i dag er jo dagen før i morgen, om man så må sige: Det er jo ikke sikkert, at det her lovforslag er nok til at sikre rekrutteringen til de her uddannelser i fremtiden. Det kan godt være, at man ud over autorisationer og anerkendende ord også bliver nødt til at lade dem følge op af noget lidt mere kontant. Jeg håber da sådan set, at det, at man nu giver den her uddannelse en autorisationsordning, er udtryk for, at der i hvert fald i dele af regeringen – desværre i de dele af regeringen, der ikke har direkte indflydelse på udbetalingen af penge – er en forståelse for, at også det her område er et område, der også lønæssigt bør løftes. For et eller andet sted plejer der jo at være en sammenhæng mellem løn og den respekt, man omgærer forskellige funktioner med. Og hvis der skal være sammenhæng mellem alle de smukke ord, der i dag er blevet sagt om mennesker, der udfører det her meget, meget vigtige arbejde, og vigtigheden af, at de får en autorisation, så må der vel også blive en slags kontant udbetaling i løbet af de kommende uger.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 17:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Med de faldne bemærkninger kan jeg godt se, at jeg måske får lidt svært ved at få lovforslaget gennemført. Nej, jeg vil naturligvis takke for alle ordførernes meget positive bemærkninger. Det tyder på en meget bred aftale her, og jeg vil se frem til den videre behandling og stille mig til rådighed for alle de spørgsmål, som måtte komme under udvalgsarbejdet.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og lov om fødevarer. (Friere sygehusvalg, udvidet behandlingsret for psykisk syge børn og unge, kontaktpersoner på sygehusene, udvidet adgang til Medicinprofilen, kommunal fysioterapi, nationalt forebyggelsesråd m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).

(Fremsættelse 27.03.2008).

Kl. 17:02

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet.

Fru Sophie Løhde.

Kl. 17:02

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Der er et ordsprog, der siger, at tid kun er noget, man har, hvis man tager det. Jeg må blankt erkende, at det kunne jeg også godt have tænkt mig var tilfældet for mig her på Folketingets talerstol, når vi nu i dag står med behandlingen af det, vi må kalde et enormt lovforslag, der indeholder utrolig mange og meget vidt forskellige initiativer inden for sundhedsvæsenet. Jeg skal derfor indledningsvis understrege, at vi i Venstre støtter alle elementerne i det fremsatte lovforslag. Men af hensyn til den begrænsede tale-tid vil jeg tillade mig at koncentrere kræfterne om det initiativ i lovforslaget, der vedrører den udvidede undersøgelses- og behandlingsret for psykisk syge børn og unge.

Det er jo et velkendt problem, at vi inden for det offentlige behandlingssystem for psykisk syge børn og unge især står med to vigtige problemstillinger. For det første er behandlingsskapaciteten samlet set for lille, og som konsekvens heraf har der været betydelige ventelister på området. For det andet eksisterer der en stor gruppe patienter, der selv efter flere års behandling stadig ikke har fået gavn af de ellers anvendte offentlige behandlingstilbud. Første problemstilling kan naturligvis løses gennem tilførsel af flere ressourcer. Men løsningen af problemstillingen handler også om andet og meget mere end det, nemlig om viljen til at sætte patientens og dennes pårørendes frie valg i centrum. Med afsæt heri er det derfor heller ingen hemmelighed, at vi i Venstre ser det her lovforslag som et meget vigtigt og stort skridt i den rigtige retning af, at moderne psykiatrisk behandling nu kommer til at foreskrive større muligheder for tilbud på det børne- og ungdomspsykiatriske område og ikke mindst valgfrihed som en naturlig del af behandlingssystemet, således at børn og unge med psykisk sygdom nu får adgang til de valg, som i dag tages for givet i andre dele af sundhedsvæsenet.

Den anden problemstilling, jeg indledningsvis nævnte, synes jeg der er behov for at vi sætter fokus på i udvalgsbehandlingen, således at det bliver gjort klart, om det her lovforslag også dækker dem, der godt nok har fået tilbudt og modtaget et behandlingstilbud i offentligt regi, men som ikke har haft gavn af det pågældende behandlingstilbud.

Har eksempelvis en patient med behandlingsretten i hånden mulighed for at få et nyt til-